

Előfizetési árak:
 Egész évre ----- 12 frt
 Félévre ----- 6 " "
 Negyedévre ----- 3 " "
 Egy hónap ----- 1 " "
 — Egyenlő részletenként 4 kr. —

Kiadóhivatal:
 Fleita Fer. Pál könyvnyomdája
 Nagybeszke, Uri-utca 276. sz.,
 hová az előfizetések és a lap
 megküldésére vonatkozó felszo-
 lalmások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:
 Nagy-Beszke,
 Zépeya-utca 1-33 szám,
 hová a lap azonnali részlet, illetve
 minden közlemény intézendő.

Hirdetések
 a kiadóhivatalban fogadtatnak el
 azonnal az összes hirdetési
 irodákban.

Megjelenik mindannap,
 vasár- és ünnepnapok
 kivételével.

Apponyi, Kossuth, Ugron.

Nagybeszke, november 14.
 Választópolgárok gyűlése előtt nagyob-
 b biztossággal nagyobb valószínű-
 ségeket még soha egy pártvezér sem
 adott elő, mint a nemzeti párt vezére
 Kassán egy nagyobb választói gyűlés előtt
 megeselekedte. Csillogó frázisokkal és da-
 gályos tirádákkal szavalta el gróf Ap-
 ponyi híveinek, most már Isten a meg-
 mondhatója, hányadikszor, a sz moru his-
 tóriát a magyar esendőség kardbojtjáról
 és piros-fehér-zölden gárnirozott nemzeti
 ételeket talált fel nekik, melyek a szem-
 nek nagyon szépen prezentálják ugyan
 magukat, de ép oly megemészthetetlenek
 mint értéktelenek.

Gróf Apponyi általános frázisait
 már százszor is hallotta a nemzet; külön-
 leges nemzeti követelése illuziók, melyek-
 hez komoly politikus sem rendszert, sem
 politikai programot fűzni nem képes. A
 gróf nagyszabású nemzeti aspirációi, ha
 konkrét tartalmukat vizsgáljuk, néhány
 nemzetiszintű selyemszál és jelző zászlóra
 redukálódnak és e szempontokból vezet-
 le léjtjogosultságát a nemzeti párt, e téren
 követeli gróf Apponyi, hogy az egész
 nemzet kövesse őt és elítéli mindazokat,
 a kik nem tartják az eszményeket a ma-
 gyar államiság legmagasabb eszményeinek.
 A nemzeti párt opponálni akar és pro-
 grammjának tartalom nélkül valóságát e
 szándékában nem gátolhatja meg. Oppo-
 nálni akar, mert vezére tetszik önmagá-
 nak az ellenzéki tiltakozás lepleiben és
 mert nem kér magának a felelősségből,
 amely minden pozitív alkotással össze van
 kötve. Ha egy reggel arra ébredne a nem-
 zeti párt, hogy a programja valahol el-
 keveredett, Apponyi akkor sem jön zavarba,
 mert végre akkor is, már csak az ellen-
 zéki álláspont végett is, minden áron op-
 ponálni fog.

A képviselőházban Kossuth Ferencz
 tartotta az első igazán nevezetes budget-
 beszédet az idén. Az összes ellenzéki pár-

tok által oly epedve várt ezen megnyilat-
 kozás nem annyira tartalmánál fogva volt
 jelentőséges, mint inkább ama kolosszális
 csalódásnál fogva, melyet jelentéktelensége
 miatt az egész országban és minden párt-
 nál keltett. Ha ezek az ellenzéki korifeusok,
 ha ezek a beszédek képezik a közjogi ellen-
 zék egész akciójának és agitáció-
 jának jegezedési pontját, akkor val-
 óban megszegyenítően gyöngén ál-
 lunk az összes ellenzéki töredékek
 komolyságával és politikai fontosságával.
 Még csak tiszteletbeli sikert sem volt ké-
 pes Kossuth Ferencz elérni, a kicsiny, fiut
 teljesen elnyomta a visszaemlékezés nagy
 atyjára. Ily törpe eszközökkel nem lehet
 egy ország sorsába beavatkozni. Kossuth
 Ferencz nem veszedelem a 67-iki kiegye-
 zésre, ő inkább zavar a saját pártjára nézve.

És beszélt az ellenzék öregágyuja is
 már, Ugron Gábor ur, akinek beszédé-
 ben az volt a legfontosabb rész, amely-
 ben felszólítja a miniszterelnököt, hogy
 többé ne dicsekedjék a korona bizalmá-
 val, minthogy a nemzet bizalmát elvesz-
 tette. Amde — kérjük, — melyik párt
 bírja a nemzet bizalmát jelenleg? az, a mely-
 nek Ugron a vezére? vagy az, amelyet
 Eötvös és Justh vezet? gróf Apponyi hí-
 veit, avagy a volt miniszterelnök, gróf
 Szapáry pártizánjai? Egyenként önmaguk-
 ban jelentéktelen töredékek ezek határo-
 zott eszközök és czélok nélkül. A magyar
 nemzet nagy többségének bizalma azon-
 ban a szabadelvű pártban összpontosul,
 amelynek kebeléből származik a mostani
 kabinet. E kabinettel tart a többség, a
 miniszterelnök programjával tart Magyar-
 ország és e körülménytel szemben sen-
 kinek sincs joga magát a nemzeti bizalom
 letéteményeseként felvetni. Báró Bánffy
 bírja a korona bizalmát, de bírja az or-
 szág nagy és tömör többségét is. Ha ez
 Ugron urnak nem kellemes, az az ő dol-
 ga, de parlamentáris államban nem lehet
 kisebbségekkel kormányozni. És erről, úgy
 látszik, megfeledezett Ugron ur.

A nemzetiségi kérdés. A képviselőházban a költség-
 vetés tárgyalása alkalmával hallott beszédekben az összes
 ellenzéki pártok különös előszeretettel foglalkoznak a ker-
 mány a nemzetiségekkel szemben követett eljárásával.
 Az összes ellenzéki szónokok helytelenítik a kormány kon-
 ciliáns és lecsillapító eljárását és az illető törvények szigor-
 rubb alkalmazását követelik, valamint erősebb leküzdését
 valamennyi aspirációnak, melyeket a nemzetiségek ápolnak.
 A Bánffy-kabinet azonban, mint a „Pester Correspondenz”
 első forrásból értesül, nem engedi magát a már választott
 iránytól eltéríteni és a nemzetiségek iránt, a magyar ál-
 lamiság tekintélyének megóvása mellett, tovább is koncili-
 áns és szives előzékenységet fog tanusítani.

A torontálmezei gazdasági egylet és a földmívelésügyi miniszter.

Gróf Festetics Andor volt földmívelés-
 ügyi m. kir. miniszter és dr. Darányi Iguác
 földmívelésügyi miniszterre történt kinevezetése
 következtében a következő leiratot intézték a
 vármegyei gazd. egyesülethez:

O császári és apostoli királyi Felsége e hó
 2-án Bécsben kelt legfelsőbb kérésével a föld-
 mívelésügyi m. kir. miniszterium vezetésétől
 — saját kérelmemre — legkegyelmesebben fel-
 menteni méltóztatott.

Midőn e tárcza vezetésétől megválok, a t.
 Czimnek hivatalos működésében tanusított szí-
 ves támogatásáért köszönetemet nyilvánítom.

Kelt Budapesten, 1895. évi november hó 3-án.
 Festetics a. k.

Ő császári és apostoli királyi Felsége e hó
 2-án Bécsben kelt legfelsőbb kérésével engem
 földmívelésügyi magyar miniszterévé legkegyel-
 mesebben kinevezni méltóztatott.

Midőn tehát a mai napon a földmívelésügyi
 miniszterium vezetését átvenném, szívesen jelen-
 tem ki, hogy hazánk földmívelésügyi érdekeinek
 előmozdítását célzó tevékenységemben az egye-
 sület közreműködésére is számítok, s biztosítha-
 tom egyúttal az egyesületet, hogy önmómre fog
 szolgálni, ha hasonló törekvéseit magam részéről
 is támogathatom.

Budapesten, 1895. évi november hó 6-án.
 Darányi a. k.

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

Torontálvármegye 1861-ben.

— A „Torontál” eredeti tárczája. —
 Irta: Semsey Gyula
 I.

Nem hiszem, hogy volna nemcsak hazánk,
 hanem az egész világ történelmében csodálató-
 sabb idő, mint Magyarországnak 1848—1867
 terjedő korszaka. Egy nemzet támadt föl, egy
 nemzet bukott el ily rövid idő alatt. Föltáma-
 dása dicsőséges, ragyogó, bukása bámulatos,
 fenséges volt.

Odaadni vagyont, lemondani az életről, föl-
 áldozni mindent a hazáért — az emberi termé-
 szet legősibb, legistenibb tulajdonsága. Nincs
 ehhez a hiúságnak, az önzésnek, a haszonlesés-
 nek semmi köze. Nincs számítás, nincs kérdés,
 nincs gyarlóság benne. Elfelejtkezik az élet örömei-
 ről, elfelejtkezik szeretetéről, elfeledi istenét.
 Csak egyet lát, — a veszélyben levő hazát;
 csak egyet tud — meg kell menteni a hazát;
 csak egyre képes — önmagát teljesen odaadni.
 Ilyen idő volt nálunk 1848/49-ben.

Azután jött egy másik idő, egy szomorú
 idő... Es én ezt az időt még inkább bámulom,
 ezt a szomorú időt még jobban szeretem. Ösz-
 szetartóbb, magyarabb soha nem volt e nemzet,
 mint ebben a siralmas esztendőkből. „Egy”-ek
 és együtt voltunk. Nem volt ki a hatalomnak
 engedett volna, nem volt ki az erőszaknak meg-
 hajolt volna, ha törvénytelenre szólították
 föl. Törvénytelen hatalomnak nem szolgált, in-

kább túrta az idegen uralmat, közigazgatást,
 igazságszolgáltatást. Kecsegtethették fényes tiszt-
 séggel, hatalmas polczczal, nem fogadta el. Ha-
 zája, nemzete ellen nem akart vétkezni.

Milyen idő volt az! Nem volt szabad a
 hazáról, nagyjainkról, még üldözött véreinkről
 vagy ezerteinkről sem beszélni vagy írni. És
 mi mégis megtettük egymást, tudtuk mit je-
 lent: „Éiaim csak énekeljétek!” Nekünk regélt
 a virág, a madár. Sem azelőtt nem értettük e
 nyelveket, most sem értünk már hozzá, de ak-
 kor ezek voltak magyar nyelvünk, melylyel
 egymással gondolatainkat kicseréltük. Mindnyá-
 junknak egyszerre zokogott szívünk a hazatérő
 gólya látásakor, mert „Neked két hazát adott
 végezed, Nekünk csak egy volt, az is el-
 vesztett”.

Nem volt szabad beszélnie a magyarnak,
 hát hallgatott; de hallgatott úgy, hogy minden
 szónoki beszédnél érthetőbb és lelkesítőbb volt;
 hallgatott úgy, hogy hallgatásától remegett bele
 a birodalom másik fele. Még siratnunk sem volt
 szabad senkit a mieink közül. Hát nem sirunk.
 Visszafojtottuk könyeinket, ezzel áztattuk remé-
 nyünk, biztatásaink csiráját lelkünkben. Vissza-
 tartottuk még zokogásunkat is, ezzel tápláltuk
 magunkban a hazaszeretetet.

Bujdosó mindenütt pártfogókra talált, áruló
 nem volt a magyar közt. Szenvedőt mindenütt
 szemetelt gondoztak, testileg nem csak lelkileg
 szenvedhetett a magyar. Nyomorgó mindenütt
 segínyt kapott, a legszegényebb magyar is bő-
 kezű volt.

Tizenegy évig nem látták mosolyogni a
 magyart, tizenegy évig nem tudott örvendeni a

magyar. A tizenkettedik évben aztán viradni
 kezdett, kedvet életet kaptunk a nap biz-
 tató sugaraitól, kibeszélhettük, kisírhattuk ma-
 gunkat, cselekedhettünk. De nem sokáig tartott
 ez állapot, ismét éj borult reánk, a nap fagyos
 sugarai megdermesztettek, ismét hallgatunk, bán-
 kodunk és vártunk türelemmel, megadással.

Erről a hajnalhasadásról, életrekelésről és
 beborulásról olvastam hazánk egy részének törté-
 netében, ezt akarom megismertetni. Bármi
 vonatkozzék arra az időre, bárhol, bármikép törté-
 nt akkor valami, érdekes azt olvasni, tudni.

Az 1860. évi u. n. októberi diploma követ-
 keztében ugy a törvényhozás, mint a törvény-
 hatóságok önkormányzata lehetségessé vál-
 ván, Torontálvármegye — miután a Bácságot
 1860. évi december havában az anyor zághoz
 visszacsatolták. — 1861. év február hó 4. és
 következő napjain tartott „ős” közgyűlésén, tar-
 totta alakuló és választási üléstét.

„Midőn — e sorokkal kezdődik az egykoru
 jegyzőkönyv — az 1848/9. években küzdött ön-
 vedelmi harcokban a magyar nemzet erejében
 megfogyva bár, de végkép meg nem törve le-
 győzetett és a hét vezér alkotta hazára ismét ső-
 tét éje szállott ama rettegett korszaknak, mely
 a magyar történelem lapjaira gyászbutékkal van
 fölírva, miután majdnem 12 hosszú év során meg-
 fosztva ősi alkotmányától a kényuralom és rém-
 rendszer mint e hon fiait előit idegen és törvény-
 telen kormányzat erőszakoltatott e nemzetre, de
 mindamellett a hazaszereteten bármely népe által
 e földnek fölül nem mult nemzet el nem csüg-
 gedve a türelem, a kitartás, az értelmi erő ne-

HIREK.

Tájékoztató.

November 16. Tullics György szolgálati jubileuma.
November 17. A nagybecsk. szőnyeggyár közgyűlése
December 16. Városi közgyűlés.

A gőzfürdő naponta reggeli 5 órától nyitva van; nők észre kedden és pénteken délután.
A Ganz-gyár építési irodája az Uri-utcán, a Schuvert házban van.

A király a bécsi műcsarnokban. Ő felsége tegnap délelőtt megtekintette a bécsi műcsarnokban a nemzetközi grafikai kiállítást. Hosszabb időzés után legteljesebb elismerésének kifejezése mellett távozott a műcsarnokból.

Eljegyzés. Winter Miksa, Nagybecskerek város mérnöke, m. kir. tart. honvédhadnagy, eljegyezte Löwy Lujza kisasszonyt, Löwy Adolf szegedi gyáros leányát.

Halálozás. Mint részvétellel értesülünk, tegnapelőtt halt meg id. Mattanovszky András helybéli polgár 63 éves korában. Az elhunyt még néhány év előtt tevékeny részt vett városunk közéletében mint városi képviselő, ipartestületi elnök és számos közérdekű egyletnek buzgó tagja. Legutóbbi éveiben súlyos anyagi csapások érték, melyek egészségi állapotára is annyira hatottak, hogy mesterségét nem üzhette tovább és az azelőtt oly tekintélyes polgár mint hivatalos volt kénytelen kényerét megkeresni. De roncsolt egészségi állapota miatt csakhamar ezon foglalkozását is kénytelen volt odahagyni, és így tengődött tovább rokonainál, míg végre a halál véget vetett sokat hányatott életének. Tegnap délután temették el tisztelői és barátai nagy részvéte mellett.

Typhus a megyében. Mint hivatalosan jelentik, Tóba községben a typhus járványszerűleg lépett fel. A hatóság intézkedést tett, hogy a lakosság artézi ivóvízzel látassék el. Csokonics Endre grófné, a nemeslelkűségéről ismert főúri hölgy, élelemmel látja el a szegényebb sorsu lakókat.

Első polgári házasság. Sárafalván — mint levelezőnk írja — az első polgári házasságot Petrov Szréda és Sztojein Kozsána között kötötték. Seeler László anyakönyvvezető szép beszédet intézett az új párhoz, melyben az új törvény fontosságát fejtegette. A fiatal pár ezután elment a görög keleti templomba is az egyházi áldásért. A lakosság igen felvilágosodott álláspontot foglal el a polgári házassággal szemben, sőt fokozza a törvény tiszteletét az is, hogy Veszelinovics Vlada, a g. kel. lelkész, ki belátja, hogy milyen éretlen dolog a törvény elleni izgatás, ingyen, minden legcsekélyebb díj nélkül esketi össze a párokat. Teljesen egyetértőleg működik az anyakönyvvezetővel és nem igyekszik akadályt gördíteni a törvény végrehajtása elébe. — Levelezőnk jelenti, hogy Párdányban f. hó 10 én volt az első polgári házasságkötés, melynél oly nagyszámu, disz-

és ünnepi öltözötű közönség jelent meg, hogy a község háza egészen megtelt. A házasságkötésnél Stassik János párdányi anyakönyvvezető működött közre, ki diszmagyarban adta össze a jegyeseket. Az első polgári frigyre lépett pár magyar volt, a kikhez az anyakönyvvezető szép beszédet intézett. Az egész község nagy érdeklődése mellett köttetett meg az első polgári házasság Párdányban. Az új házások az anyakönyvvezetőtől a templomba mentek és egyházilag is megáldatták frigyüket.

Elmaradt keleti utazás. A magyarországi tanárok egyiptomi tanulmányútját, a melynek egyik vezetője dr. Platz Bonifác szegedi tankerületi főigazgató, a Damietben és a Szuez-csatorna vidékén föllépett kolera miatt későbbre halasztották. A 21 tagból álló utatársaság e hó 25 én kelt volna utra, így azonban az utazás decemberben, vagy esetleg a jövő év január havában történik meg.

Vasúti bejárás. A Bóka—jarkovác—alibunári vasút közigazgatási bejárást, mely e hó 18-ig tart, ma kezdték meg. Torontáivármegyét dr. Dellmanics Lajos alispán képviseli.

A zsebely—csákovár—bókai vasút. A magyar kir. államvasutak igazgatóságától nyert értesülés szerint a zsebely—csákovár—bókai h. e. vasuton a csákovár—bókai vonalrész megnyitása napjától kezdve, új személy- és podgyászdíjzabás lép életbe, melylyel az 1894. augusztus hó 1-től érvényes díjzabás érvényen kívüli helyzetetik. Ezen díjzabás példányai a m. kir. államvasutak igazgatóságának díjzabás-elárúsító irodájában (Budapest, Csengeri utca 33. sz.) 10 krért kaphatók.

Csendélet Sárafalván. Sárafalváról írja levelezőnk: Ugyancsak vígan voltak vasárnap a legények a nagykosmában. Járták a táncot, forgatták a csinos oláh menyecskéket, de legvigabb volt köztük Matyei Josza, a kinek szívében most lobbant fel az újabb szerelem lángja. Oda is szólt a csimpolyásnak, hogy fujja el a nótáját, azt a vigat, a mitől új kedvre éled még a haldokló is. A dudás belefujt a kecskebörbe, de nem tetszett a dolog a szomszéd asztalnál ülő kompániának és hangosan követelték, hogy hallgasson el a muzsika, mert ők éppen nincsenek jó hangulatban. Matyei azonban folyton tüzelte a muzsikust, hogy csak fujja bátran tovább, de már erre amazok is felugrottak és úgy megkésezték a vidám hangulatban levő szegény legényt, hogy most súlyosan megsebesítve orvosi kezelés alatt áll.

Az elhagyott szerető bosszúja. Topai Petru barakonyi legény azonképen rajongott a pálnika okozta mámorért, mint a szeretője: Buzgó Mariuca csókjaiért. Így esett meg akárhányszor, hogy Mariuca a völgyétől kapott csókokat nagyon pálinkázúeknek találta, ugyanarra, hogy egyszer, mikor Topai megint tántorgó lépésekkel bandukolt be hozzá, rövid proceszessusz után utálatot kötött a talpára, kijelentvén, hogy leforrasza, ha még egyszer hozzá bemegy. Topait ez a dolog annyival in-

kább bántotta, mert már csak két hét választotta el az esküvőtől. Mit tehetett tehát mást, mint pálinkázott tovább. Tegnapelőtt, mikor éppen hazafelé ballagott a kocsmából, találkozott az utcán a volt szeretőjével, a Mariucával, akinek látására felforrtyant benne az ősi vér. Bösz oroslánként esett neki a lánynak; azt egy ökölcspással a földre terítette, azután ütötte-verte, rugdosta addig, mig nem az utcán járók nagy nehezen kiszabadították a kezeiből. Buzgó Mariuca a verés után ágyban fekvő beteg lett, s az orvosi vélemény szerint néhány hétig fog eltartani, míg kiépül.

Mikor az apóst verik. Lupes Tódor jószási (Torontál m.) paraszt egy házban lakott apósával. Ez az ember, úgy látszik, az anyósoknál is kuruczabb volt, mivel veje folytonosan hadi lábón élt vele. Most a napokban azután végre olyan nagyok voltak nézeteltéréseik, hogy ezt pusztá szóval elintézni nem lehetett. Összeverekedtek, amely végzetessé vált az apósrá. — Lupes Tódor ugyanis annyira feldühödött, hogy ütlegei alatt apósa meghalt.

Budapest—esztergomi vasút. A m. kir. államvasutak igazgatóságától nyert értesülés szerint a budapest—esztergomi h. e. vasuton a megnyitás napjával zónarendszerű személy- és podgyászdíjzabás lép életbe, mely a m. kir. államvasutak igazgatóságának díjzabás-elárúsító irodájában (Budapest, Csengeri-utca 33. sz.) 10 krért kapható.

Süketnéma házaspár. Érdekes házasságkötés közöl a „Pester Correspondenz”. Mátya József budapesti II. kerületi anyakönyvvezető vasárnap, folyó hó 17-én adja össze házastársakul Tőkés Ferencz iparost és Puchinger Veroná varrónőt. A vőlegény is, menyasszony is süketnéma. Mivel nemcsak jelekkel képesek magukat megértetni, hanem írni és olvasni is tudnak, az anyakönyvvezető siketnéma „tolmács” mellőzésével, írásban fog velük érintkezni. Tudtukkal az új rend életbe lépte óta ez lesz Magyarországon az első süketnéma házasság.

Az anyakönyvi hivatalból. A nagybecskereki anyakönyvi hivatalban legújabbban a következő bejelentések történtek:

Született. Október 28. Theisz Ferencz (róm. kath.) kádár Mária leánya. — November 6. Devity Sebő (g. keleti) napszámos Emília leánya. — 8. Popov Sándor (g. keleti) földműves Predrag fia. — Czvetkovic Sándor (g. keleti) szatócs Szilárd fia. — 10. Radicev Mihos (g. keleti) földműves Nenád fia. — Kovács József (róm. kath.) napszámos János fia. — 11. Stein József, (róm. kath.) cipész Éva leánya. — 12. Oláh Elemér (ev. ref.) pénzügyi fogalmazó biztos Gyula fia. — 14. Hajnal István napszámos (róm. kath.) Erzsébet leánya.

Meghalt. November 12. Dobrodi István (róm. kath.) 14 hónapos Mária leánya bélhurutban. — 13. Pivárszki Vazul (g. keleti) napszámos 8 hónapos Mária leánya bélhurutban.

mes és minden akadályt legyőző fegyverével küzdött százados törvények és állami szerződésekben gyökerező kétségtelen jogai, ezeréves alkotmánya visszaszerzéseért, úgy, hogy a kormány és kormányzottak közt folyt és csüggedetlen kitartással vívott eme szellemi harcok, a művelt világ figyelmét, a szabad népek méltánylatát és rokonszenvét szerzik meg a nemzetnek, — és e tartós nemzeti küzdelemnek a külpolitika terén csodálatosan magyar hazánk sorsának eldöntésére alakult körülmények befolyásával mintegy eredménye lön, hogy a nemzet annyi évekig tartott súlyos és törvénytelen kormányzat nyúgeiből szabadulva 1860. évi október 20. kelt császári diploma által alkotmányos intézményeit — habár nem egészen, — úgy önkormányzatát ismét visszaszanyerte. Torontáimegye, Temes, Krassó és Bács-Bodrog egyesült megyékkel együtt az anyaországhoz, — melytől a mindent fölforgató abszolút kormány idejében elszakasztva volt — visszakapcsolatott. Főlemlíti továbbá e bevezetés, hogy főispánna „a még 1848. évben fejedelmileg kinevezett érdeműs fiát e megyének”: beodrai Karácsonyi Lászlót újra kinevezte a király.

A megye egyházi és világi rendei, úgy az 1848. törvények alapján jogosítottak, valamint a (főispáni biztosok vezetése alatt) megválasztott községi képviselők „szokatlan nagy tömegben” gyűltek össze február 4. reggelén Nagy-Becskereken a megyeházánál. „Eljen a hazá! Eljen az alkotmány! Eljen főispánunk” hangzott szerte a városban, mely fel volt lobogozva. Kimondhatatlan öröm dagasztotta a bizottsági tagok kebleit a haza sorsának jobbra fordultával. A lelkesültség határt nem ismert. Buzgó ájtatos-

sággal kérték a róm. kath. és gör. kel. egyházakban megjelent bizottsági tagok a szent lélek segítségét, hogy nagy horderejű és hazafini tisztokeket betölthessék.

Az istentisztelet után a megyeház udvarán gyűlnek össze a tagok és „még a gyászemlékű 1849. év végzakában is kétségtelen igaz hazafisággal hivataloskodott első alispánt” zombori Rónay Móriczot ideiglenes elnöknek megválasztván, bodbai Gyertyánffy Dávid vezetése alatt küldöttséget menesztettek a főispánhoz kérve megjelenését elnöki székének elfoglalására. Szünni nem akaró lelkes és zúgó éljenzés közt foglalja el helyét a küldöttséggel megjelent főispánt.

Mindenek előtt fölolvassák a főispáni kinevezést tartalmazó császári kir. leiratot, majd a főispánnak adott utasítást.

„Ambár e megye közönsége a főispáni kinevezetést tárgyzó k. rendelvények kedves tudomásul vétele mellett az október 20. diplomát, melynél fogva Magyarhon alkotmányos intézményeinek a pragmatica sanctio alapján újra életbeléptetése fejedelmileg elrendelve lön, hódoló tisztelettel fogadja, mindamellett kijelenteni nem késlekedik, hogy annak szavai által hön táplált vágyai és reményei kifejezést nem nyertek, teljesebbé nem mentek, mert amint egyszerűl fájdalommal tekinti, hogy a nemzet által koronázott fejedelme szentesítésével alkotott alaptörvényei mellőztetvén, kellő figyelembe nem vétettek, úgy másrészlől sajnosan tapasztalja, hogy mindamellett, hogy a megyét mint törvényhatóságot az igazságszolgáltatás joga kétségtelenül megilleti, meggyetörvénykezési joggyakorlatába vissza nem helyeztetik. Noha eszerint ezer-

éves alkotmánya a nemzetnek csak legszebb ékítőit megfosztva adatik vissza, azon a magyar nemzet kebeléből soha ki nem zárt reménytől, melyet koronás királya és fejedelme iránt eleitől fogva táplált, — kecsgetve e megye közönsége az október 20. diplomát úgy mint zálogát jogos hívánatai mielőbbi teljesítésének fogadja és e végből közakarattal s öszintén kijelenteni el nem mulasztja, hogy önmagát szervezni elhatározott akarata és pedig nem máskép, mint az 1848. sarkalatos törvények alapján, mely országgyűlésen hozott és királyi szentesítést nyert törvények eddigelé meg nem szüntettvén, avagy másitattván, teljes épségökben és erejökben fent állanak; mely törvényektől, mint olyanoktól, melyek erejével minden osztályú népe e hazának az ősi alkotmány kebelébe fölvtetett, — eltérés, visszalépés többé nem történhet — ugyanazért amint félreismerhetlen kötelességének érzi e megye azt, hogy magát az 1848. törvények alapján — melyekre a császári kéziratokban különben is nyilvánosan vonatkozás történik — akarja és fogja szervezni és csakis egyedül az 1848. törvényeket ismeri el oly alaptörvényeknek, melyeket irányadókul kell tekintenie, úgy másrészlől közakarattal kijelentti, hogy azoktól megyeservezési és egyéb közigazgatási teendőiben önmaga iránti törvényes kötelessége érzetében egy hajszálnyira sem fog eltérni, miert is a főispán által szintén bemutatott főispáni utasítást, mint köztudomásnál fogva törvénybe ütköző rendeletet fölolvastatlanul hagyja.”

(Folytatjuk.)

S z i n h á z.

Goldstein Számi.

Deák szinigazgató addig kereste a nagybecskereki közönség tetszését, míg végre nagy nehezen eltalálta. Tegnap este volt az első eset rá, hogy zsufolt ház előtt játszottak a színészek. Az eddig üres páhlyok megteltek előkelő közönséggel és a pénztárosnő már fél nyolc órákor jelentette, hogy az összes jegyek elkelték. A ki pedig azt hiszi, hogy ezt az érdeklődést valami világhírű színmű idézte elő, nagyon csalatkozik, mert tegnap sem Sardou, sem Ibsen eszméiben nem gyönyörködött az a rengeteg közönség, hanem egy sokkal kisebb szerző — névszerint Kövessy Albert — dicsősége gyarapodott az olcsó viccek iránt fogékony emberek előtt. A hányzor még előadtak Nagybecskereken a Goldstein Számit, azt mindig telt ház nézte végig. A jó szívű munkácsi zsidógyerek mindenféle rokonszenvre talált.

A tegnapi előadás a jobbak közé tartozott. Dulich Mariska poétikus megjelenésű, bájos Nelli volt és egészen természetesnek vetjük, hogy a kis postatiszt halálosan beléseret. Diskrét játéka, különösen az a jelenete, melyben összekapnak a hat évvel később történendőkön, nyílt színen tapsra ragadta a közönséget. Deák Péter a már megszokott finom komikumával alakította Számit. Tömértelen kuplét énekelt, melyek közül legjobban tetszett az épen aktuális, a piszkos ruháról és a polgári házasságról. A Zoltán Olga (Virág Toncai) szépen énekelt, de kissé nehezünkre esett nézni — egyébként ügyes — tánczát. A többi szereplők közül Szepessyt és Örsi Arankát említhetjük még meg. — y.

T á v i r a t o k.

Országgyűlés.

(A képviselőház ülése 1895. november 14-én.)

Budapest, novemb. 14. (A „Torontái” eredeti távirata.) A költségvetési vitában ma először szállt síkra kormánypárti képviselő, még pedig Papp Géza személyében, ki nagyszabásu beszédben védte a jelen kormányrendszer helyességét. Nagy hatást keltett beszédének azon része, melyben a munkáskérdéssel foglalkozik. Szó szerint Magyarországon nincs szocialista-kérdés, hanem igenis fenáll az a félszeg helyzet, hogy a munkások igényei évről-évre nagyobbak lesznek, de a kedvezőtlen gazdasági helyzet folytán nem találhatnak kielégítésre.

Van nálunk munka elég, de nincs a ki dolgozni akarna. Igen sikerült volt az a passzus is, melyben Ragályi beszédjére reflektál. Szembe állította ugyanis Ragályinak azt a beszédjét, melyek 1892-ben mondott mint kormánypárti képviselő, a minapi felszólalásával, kimutatván, hogy mostani állításait akkori beszédje czáfolja meg. Végül rámutat azon inkorrekt fegyverekre, melyekkel az ellenzék a mostani harcot folytatja. (Nagy tetszés és éljenzés a jobboldalon. Szónokot többen üdvözlük.)

Papp Géza után gróf Battyány Tivadar támadta a kormányt és rendszerét, kinek állításait azonban Pulszky Gusztáv hosszabb beszédjében szétzúzta. Pulszky érdekes fejtegetései a jobboldalon zajos tetszést keltettek.

Képviselők affairjei.

Budapest, nov. 14. (A „Torontái” eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén Papp Géza beszédje alatt Kubinyi és Vajay képviselők néhány közbeszóláson, melyek egyik félre sem voltak nagyon hízlegzők, összevessztek. Kubinyi megbízottjai Gajary Ödön és Münnich Aurél az ülés után Vajaytól magyarázatot kértek, de ez kijelentette, hogy sértő kifejezését csak akkor vonja vissza, ha őt is megköveti Kubinyi. Az ügy eddig

nincsen elintézve. A Pulszky és Szentiványi közötti affaire t pisztolyárbajjal intézték el. Egyik fél sem lőtt, azután kibékültek.

Sándor király, mint keresztapa.

Budapest, nov. 14. (A „Torontái” eredeti távirata.) Belgrádból sürgönyzik: Sándor szerb király ma magán kihallgatáson fogadta Goranov bolgár ügyvivőt, ki Ferdinánd fejedelem sajátkezű levelét nyújtotta át a királynak. A levélben Ferdinánd a legbarátságosabban arra kéri Sándor szerb királyt, hogy fiának Boris hercegnek januárban történendő átérésénél a keresztapai tisztet fogadja el. A fejedelmi levél utal a szerb és bolgár nép rokonságára s azon óhajának ad kifejezést, hogy közös érdekeik kivívására és megvédésére jövőben együtt működjenek. Sándor király rendkívül szívesen köszöntö meg a meghívást, melyre pár nap mulva személyesen irt levélben válaszol. A király az ügyben táviratilag kért atyjától, Milántól tanácsot.

A szerb sajtó.

Budapest, nov. 14. (A „Torontái” eredeti távirata.) Diplomáciai körökben nagy feltűnést kelt a szerb sajtó magatartása, mely a leghatározottabban ellene van Sándor király keresztapai tisztjének. A szerb sajtó megalázkodásnak tekinti, ha a szerb király elfogadná a bolgár fejedelem ajánlatát. A szerb nemzet, ugymond, nem felejteti el Slivniczát. Határozottan kívánják, hogy a király utasítsa vissza a bolgár fejedelem meghívását.

A zágrábi diákok.

Budapest, novemb. 14. (A „Torontái” eredeti távirata.) A hovátok gyűlése a szerbek ellen, — mint Zágrábból sürgönyzik a „Telefon Hirmondónak”, a legutóbbi zászlóügy óta olyan kicsinyeskedésben is nyilvánul, amelyet minden művelt társadalom kizártnak tekint. A horvát diákok szerb-gyűlése még a kegyeletben sem nyer megnyugvást. Egy elhunyt társuk cizrilbetűs gyászjelentését ugyanis az egyetem faláról leszakították és besározták. Az eset rendkívül megbotránkozást keltett a szerb ifjuság körében.

A szép asszony bűnc.

Budapest, november 14. (A „Torontái” eredeti távirata.) A postatakarékpénztárnál napi rendszeren levő hamisítások következtében, amint ismeretes, legutóbb Irinyi Zoltánét fogták el, akinek volt rendőrfelügyelő férje hasonló üzelmek miatt már régebben a börtönben ül. Irinyi német átszállították már a törvényszék fogházába, s a kir. ügyészség azonnal áttette ügyét a fenyítő törvényszékhez, azzal az indítvánnyal, hogy ellene közokirat hamisítás címén induljon meg a vizsgálat, vizsgálati fogságának fenntartása mellett. Eddig körülbelül 20.000 fitra rugó hamisításnak jöttek a nyomára. A törvényszék a vizsgálat vezetésével Haupt Albert dr. bírót bízta meg, a ki ma rögtön kihallgatta Irinyinét s előtte Zubeck és Zsembinszky postatakarékpénztári volt tisztviselőket is, akiket az intézetnél elkövetett csalások miatt néhány nappal előbb tartóztattak le. Ugy látszik, hogy ezek és Irinyiné ügye közt valami összefüggés van.

Az új szerb követ.

Budapest, nov. 14. (A „Torontái” eredeti távirata.) Thömmel báró lovasági tábornok helyét a szerb királyi udvarban Schüssell lovag fogja betölteni újév után. A követség ideiglenes vezetésével Coronini gróf követségi tanácsos lett megbízva. A szerb király Thömmel bárónak a Fehérsas-rend szalagját adományozta.

Angol hajók Szalonikiben.

Budapest, nov. 14. (A „Torontái” eredeti távirata.) Szalonikiből telegrafálják: Az angol központi hajóraj 8 nap óta az itteni kikötőben horgonyoz. Széjmov lord főparancsnok többször meglátogatta Zihni pasa főkörmányzót és a magasabb állású tisztviselőket. Az angol hajók több tisztje vadász-kirándulást tett a sűrű erdővel borított szomszédos vidékre, mely kirándulásban az itteni katonai parancsnokság több tisztje kísérte őket.

Salisbury és Törökország.

Budapest, nov. 14. (A „Torontái” eredeti távirata.) Konstantinápolyból jelentik: Török politikai körökben, különösen azokban, melyek a szultán környezetéhez tartoznak, Salisbury beszéde annál nagyobb lehangoltságot keltett, mert az angol kormányelnök Európa nevében látszott beszélni és mert itt pozitíve felteszik, hogy a hármasszövetség az angol politikát támogatni fogja, még akkor is, ha Orosz- és Franciaország közvetlen megállapodásra is jutnának Törökországgal. A török kormány igen jól tudja, és meg van róla győződve, hogy európai háboru esetén csak ő lehet a vesztes, mert bárki legyen is a győztes, „az eltört korszok árát” neki kellene megfizetni. A porta azonban legjobb akarata mellett sincs ma abban a helyzetben, hogy a nyugalmat helyreállítsa. A muzulmán fanatizmus a keletázsiai tartományokban kitört és az örmény felkelés Szíria északi részén már oly mérveket öltött, hogy több hónapra volna szükség, hogy a birodalom e részében a csend és a rend ismét helyreálltassék.

VASUT-ÜGYEK.

Magyar királyi államvasutak.

(a fiúme—anconai és fiúme—velencei hajójáratok téli menetrendje.)

Folyó évi november hó 1-től 1896. évi márczius hó végéig a gőzhajók Fiume és Ancona valamint Fiume és Velence közt a következő menetrend szerint közlekednek:

Fiuméből Anconába indulás minden csütörtökön 7¹/₂ órákor reggel; érkezés Anconába ugyanazon nap 5¹/₂ órákor este.

Indulás Anconából Fiumébe minden szombaton 9 órákor este; érkezés Fiumébe másnap 7 órákor reggel.

Indulás Fiuméből Velenczébe minden vasárnapon 4 órákor délután; érkezés Velenczébe más napon 6 órákor reggel.

Indulás Velenczéből Fiumébe minden kedden 6 órákor este; érkezés Fiumébe másnapon 9 órákor reggel.

Azon hajó, mely Velenczéből Fiumébe közlekedik, néha Pizanóban is kiköt, mely esetben ezen hajó egy nappal később érkezik Fiumébe; ily esetek a velencei hírlapokban és a Szt. Markus téren külön hirdetésekkel fognak mindenkor közzététetni.

Fiume és Velence között a „Venezia,” Fiume és Ancona között pedig a leggyorsabb kényelemmel berendezett „Vilám” nevű gyors-hajó közlekedik, mely utóbbi teremmel, külön kabinokkal fé fiak és nők számára, 40 I. oszt. ágygyal, dohányzó teremmel, fürdőszobával, világyvilágítással és gőzfűtéssel van ellátva.

A fentemlített hajójáratokkal kapcsolatban kiadandó rendkívül olcsó kombinált vasúti és hajózási közvetlen menetjegyek és közutazási jegyek tekintetében bővebb felvilágosítás a magy. kir. államvasutak városi menetjegyirodáiban kapható.

Budapest 1895. évi november hó 6-án.

Az igazgatóság.

(Utányomás nem díjazatik.)

Városi színház.

Ma, csütörtökön 1895. évi november 14-én adatik

A bányamester

Operette 3 felv. Irták: Vert és Held. Zenéjét szerző: Zeller K. Fordította: Márkus J.

S z e m é l y e k:

Roderik, herceg	—	—	Lorándi T.
Fichtenau, grófsasszony	—	—	Deákó Viád G.
Zwack, bányagazgató	—	—	Balogh István
Elfrida, felesége	—	—	Havasy Sz.
Tsida, raktáros	—	—	Veselényi A.
Dusel, irnok	—	—	Kompoltly
Martin, bányamester	—	—	Arkosi V.
Nelli, csipkeverő leány	—	—	L. Perczel Mari
Strobl, fogadó	—	—	Szabó
Babette, szobaleánya	—	—	Szenessiné
Kilian	—	—	Nagy J.
Einoder	} bányászok	—	Nagy S.
Nepomuk		—	Bereng

Bányászok, Polgárok, Ünnepi vendégek, Bányász nővédek. Csipkeverő leányok. Történet: Egy német városban a század elején,

Előadás kezdete fél 8 órákor.

Holnap pénteken, november 15-én zónaelőadás, fél helyárrakkal adatik:

Rip van Winkle

regényes operette.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.

Pályázati hirdetmény.

Lemondás folytán megüresedett és 400 frt évi fizetéssel valamint 50 frt évi lakbérrel javadalmazott Perjámos községi irnoki állásra pályázatot hirdetek.

Felhívom azokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy felszerelt kérvényüket folyó év november hó 30-áig hivatalomhoz nyujtsák be.

Perjámoson, 1895. november hó 6-án.

(894-3-1) **Gyertyánffy,**
főszolgabíró

Szálloda a magyar királyhoz.

Minden pénteken és hétfőn este

káposztaleves

Rác Gyula kintű zenekarának közreműködése mellett.

Tisztelettel
Fein Fülöp
vendéglős.

901-1.1

10871-73-74. szám. 1895. Mokrin község előjáróságától.

Haszonbérbeadási hirdetmény.

Mokrin község tulajdonát képező nagyvendéglő-, vásári jog és vadászati jog folyó év december hó 2-án délelőtt 9 órakor nyilvános árverés útján 1896. évi január hó 1-től kezdve három évre haszonbérbe fog adni.

A feltételek alólirott előjáráságnál megtudhatók.

Mokrin, 1895. november hó 6-án.

(892-3-2) **Az előjáróság.**

Pályázati hirdetmény.

Egres községben rendszeresített kézbesítői állásra, melylyel 300 frt készpénzfizetés van egybekapcsolva, ezennel pályázatot nyitnak.

Pályázóktól megkivánatik, hogy az állam hivatalos nyelvén kívül a román és német nyelvet is szóban és írásban bírják, s hogy a kézbesítéssel s a községi birói ítéletek végrehajtásával járó teendők teljesítésére képesítettek legyenek.

Ezen kellékeket igazoló bizonyítványokkal felszerelt folyamodványok 1895. évi november hó 28-ig a perjámosi járási tekintetes főszolgabíróhoz terjesztendők be.

Egres, 1895. november hó 7-én.

(891-2-2) **A község előjárósága.**

2982. számhoz kig. 1895.

Árverési hirdetmény.

Alólirott község előjárósága részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a képviselőtestületnek 1895. évi október hó 26-án kelt 95. számú határozata fonalán Aracs községében 1895. évi december hó 4-én délelőtti 8 órától kezdve nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek a következők lesznek haszonbérbe adva, jelesen:

1. A nagyvendéglő a hozzá tartozó istálló, kocsiszin, pincze és jégveremmel 1896. évi január hó 1-től számítandó három évre évi 700 frt kikiáltási árral.

2. A tiszai és holtiszai halászati jog 1896. év január hó 1-től számítandó három évre évi 360 frt kikiáltási árral.

3. A vadászati jog 1896. évi január hó 1-től számítandó hat évre évi 181 frt kikiáltási árral.

Az árverési szándékozók kötelesek az árverés megkezdése előtt 15% bánatpénzt letenni.

Az árverési feltételek az árverés napjáig a hivatalos órákban bárkinek kívánatára a jegyzői irodában felolvastatnak.

Kelt Aracson, 1895. évi november hó 4-én.

Rankovity Szvetozár, **Verbaski Uros,**
jegyző. (890-3.2) bíró.

931. eln. szám 1895.

Felhívás

Magyarország gazdaközönségéhez.

Az 1895. évi VIII. t.-cz. a f. évi november hó 20- és 30-ika közt Magyarország területén általános mezőgazdasági statisztikai összeírást rendelt el. Nemcsak a kormány óhajta ez, hanem hazánk gazdaközönségének is évek óta hangzottott kívánsága.

A tengerentúli nagy gabonatermesztő országok versenye s a termények árának rendkívüli hanyatlása európaszerte, évről évre nehezebbé teszi a mezőgazdaság helyzetét. Súlyosan érezzük mi is ezt a válságot s a kormány és a társadalom vállvetve erőfeszítésére van szükség, hogy megállhassunk a mostani viszonyok között s megvethessük a mezőgazdaság újabb virágzásának alapját.

De arra, hogy helyesen tűzzük ki a célt s jól válaszoljunk meg az utakat és módokat a helyzet javítására, szükségünk van a hazai viszonyok és állapotok behatározására, alapos megismerésére, a mit azonban nem érhetünk el másképp, mint egy lelkiismeretes, pontos, részletes statisztikai összeírás segítségével.

Belátta ezt a mezőgazdasági érdekek minden igaz barátja és illetékes képviselője; belátták legkiválóbb gazdáink, belátták a gazdasági egyesületek, belátták a kormány. A törvényhozás pedig áldozatot nem kimélve, pártkülönbség nélkül, ritka egyértelműséggel szavazta meg a nagyterjedelmű adatgyűjtés és feldolgozás költségét.

Lesz-e haszna az áldozatnak? Lesz-e sikere a fáradozásoknak? Az egyedül a gazdaközönségtől függ! Ha a valóságnak teljesen megfelelő adatokat nyerünk, megvethetjük azt a biztos alapot, melyre nyugodtan építhetünk, de ha a valóságtól eltérő, hamis adatok folynak be, nemcsak a sok költség, munka, fáradozás vesz kárba, hanem a magyar mezőgazdaság fevirágoztatásán fáradozó hatóságok és szakörök annak a veszélynek is ki lesznek téve, hogy a valótlán adatoktól félrevezetve, hasznos helyett káros intézkedéseket tesznek.

Az adatok bevallásánál tehát legelső feltétel a teljes őszinteség. A titkolózással gazdaközönségünk csak magának ártana; olyanforma volna ez, mintha a beteg azon igyekeznék, hogy az orvos valahogy el ne találja baját, hanem egészen más betegség ellen gyógyítsa.

A tiszta valóságnak bevallásából senkire semmiféle kár vagy hátrány nem háramlik. Felkérem ennél fogva a hazai gazdaközönséget, hogy ha netalán itt-ott olyan balvélemények támadnának, hogy ez az összeírás adóztatási célból történik, világosítsák fel a tévelygőket és félrevezetetteket s magyarázzák meg, hogy ezek az adatok kizárólag a mezőgazdaság és a földmivelő-nép érdekében gyűjtetnek; adóhivatalok, vagy más pénzügyi hatóságok még csak látni sem fogják ezeket; szóval a mezőgazdasági statisztikai összeírás nincs összekötve semmiféle adóztatási céllal.

De felkérem gazdaközönségünket, ügyeljen arra is, nehogy egyesek tréfából vagy hiúságból valljanak be hamis adatokat s az ily kicsinyes, nevetséges emberi gyarlóságok meggyűsítsák a nagy, országos mű sikerét.

A mezőgazdasági statisztikai összeírás az egész, nagy gazdaközönség, buzgó, tevékeny közreműködése nélkül eredményes nem lehet. Az ország és saját érdekük egyaránt kívánja, hogy tegyenek meg minden lehető s munkálat érdekében. Minden gazdálkodó már jó előre tekintsen körül figyelmesen gazdaságában, jegyezze fel, hogy mennyi földön gazdálkodik, mennyi és milyen gazdasági eszköze, házi állata, stb. van, hogy annak idejében egész pontosan jelenthesse be az adatokat az összeíró ügynöknek.

Az egész összeírási munkálatban legfontosabb személy az összeíró ügynök. Kivánatos, hogy erre az igen fontos állásra a legintelligensebb gazdák, birtokosok vállalkozzanak. Nem alázza ezzel meg magát senki, legyen bármily nagy ur, vagy előkelő személyiség. Sőt dicsőséget szerez vele, mert polgári kötelességet hiven teljesíteni s osztályérdeket tisztas munkával szolgálni: csak emelhet mindenkit a közbecsülésben. Ne engedjék gazdáink, hogy összeíró ügynökkül olyanok alkalmaztasanak, kik a földmíveléshez csak alig értenek, vagy ha értenek is, nincsenek közvetlenül összeforrv a mezőgazdaság érdekével. Az öntevékenységre a legszebb alkalom kínálkozik, mutassák meg gazdáink, hogy abban a nagy és fontos társadalmi osztályban, melyet ők képviselnek, van elég közszellem, van elég értelmiség, van elég buzgóság s mikor saját javuk, boldogulásuk forog szóban, nem állnak félre összedugott kézzel.

A magyar gazdaközönségnek nemcsak hazafiságára, hanem saját jól feifogott érdekére hivatkozom s gazdáinkat a legelsőttől a legutolsóig teljes bizalommal kérem fel, hogy a mezőgazdasági statisztikai összeírás nagy munkáját minden kitelhető módon támogatni és előmozdítani sziveskedjenek.

Budapest, 1895. július hó 19-én.

Gr. Festetics Andor, s. k.
földmívelésügyi m. kir. miniszter.

(895-1-1)

Szálloda a „PEST VÁROSÁ“-hoz.

Van szerencsém a m. t. közönséggel tudatni, hogy vendéglőmben pénteken nov. 15-én

k i t ű n ő

SZEGEDI HALPAPRIKÁS

lesz kapható, a mely minden más ilyenemű gastronomia elvezetektől annyiban fog különbözni, a mennyiben nevezett halpaprikást ugyanama híres szakácsmester fogja elkészíteni, aki az 1873-iki világkiállításon Bécsben, az 1885-iki országos kiállításon Budapesten és a magyar csárdában az 1889-iki világtárlaton Párisban ebbeli mestersége által oly nagy hírnévre tett szert. Nevezett szakácsművész ezen kiállításokbani működéséről szóló hiteles bizonyítványok tisztelettel alólirottál betekintés céljából előfektűznek.

Az estét Moisse Milán zenekarának kintű magyar nótái fogják betölteni.

Kitűnő italokról gondoskodva van.

Számos látogatást kérve vagyok

kiváló tisztelettel

WEILER NÁNDOR,

a „Pest város“-szálloda tulajdonosa.

(899-1-1)